

پایدار پیوش!

درباره مدی که می‌تواند به سؤال‌های زنانه پاسخ دهد

● **زهرا خندانندل** | چی بپوشم!؛ از آن سؤال‌های همیشگی مازن هاست که حتی اگر کم‌مدی پراز لباس هم داشته باشیم باز هم وقتی مهمانی یا مجلسی دعوت می‌شویم در کم‌دپراز لباس را باز می‌کنیم و می‌گوییم: حالا چی بپوشم! احتمالا شما هم با این مشکل روبه‌رو هستید که یک لباس را چند بار و چند جا نمی‌شود بپوشید، بعضی از لباس‌ها را فقط توی یک مجلس می‌شود تن کرد و بعضی از لباس‌ها دیگر اندازه و ساین نیستند، بعضی‌ها هم که شاید هدیه باشند و با سلیقه ما جور نیایند و روی هم رفته فقط کم‌دراپ کرده و کارایی ندارند؛ با این لباس‌ها که اغلب نو هستند ولی نمی‌شود آن‌ها را هدیه داد؛ چه باید کرد! قطعاً نمی‌شود این حجم از لباسی را که ارزان قیمت هم نیستند، دور ریخت!

شاید مد پایدار، به گوش شما هم خورده باشد. این مد دقیقاً در مقابل صنعت مدرن و قد بلند کرده است تاراه درمانی باشد برای نفس کشیدن کم‌دهایی که انبوهی از کیف و کفش و لباس رادر خود جای داده اند و راه نجاتی باشد برای طبیعتی که دیگر جای تحمل ندارد. اگر خیلی اهل مد باشید یا مطالعات محیط زیستی داشته باشید، احتمالاً اصطلاح مد پایدار به گوشتان خورده باشد. نوعی مد که سعی در مقابله با این آلودگی‌ها دارد. سبک پایدار روش خاصی از طراحی مبنای اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی است. مد پایدار در مقابل مد سریع یا فست فشن قرار دارد.

● چه شد که این کار را شروع کردی؟

محیط زیست برای من بسیار مهم است. ما منابع محدودی داریم که باید برای آیندگان حفظ شوند. حالا تصور کنید که کل دنیا با این کم‌آبی که مشکل جهانی است مواجه است و هر ساله صنعت منسوجات چیزی معادل ۳۷ میلیون استخر شنای المپیک آب مصرف می‌کند! این خیلی رقم وحشتناک و بزرگی است. حالا به این‌ها کار کردن کودکان کار در این صنعت و آسیب‌های جانوران و گرمایش زمین را هم اضافه کنید.

● ایده این کار از کجادر ذهن تونقش بست؟

من کلا دغدغه کودکان کار و محیط زیست را داشتم و هفت سال عضو گروه مردمی امام علی «ع» بودم. به هر حال وقتی در این سطح کار اجتماعی می‌کنید یک سری دغدغه‌ها برای شما به وجود می‌آید. اما ایده اصلی این کار را از بهار خلیلی فرد، بلاگر مد پایدار الهام گرفتم و از مهر ۱۴۰۲ کارم را شروع کردم.

● کارت را چگونه شروع کردی؟

کارم را با حلقه اطرافیانم شروع کردم. یعنی آن‌هایی که می‌دانستم لباس‌های بسیار نو و خوبی دارند و همچنین در کمدهایشان انباشتنگی زیادی دارند. و بعضاً آن قدر برندهای خوبی هستند که دلشان نمی‌آید مجانی بدهند که برود، چون شاید حتی کسی که می‌گیرد متوجه ارزش آن لباس هم نباشد. در واقع من کارم را با ۳۵ نفر و بیش از هزار دست لباس شروع کردم.

● کسب و کارت دقیقاً چیست؟

لباس، کفش، کیف و اکسسوری‌هایی که نو و تمیز هستند و صاحبان آن‌ها استفاده کمی از آن‌ها کرده‌اند و دیگر نیازی ندارند به مغازه می‌آورم و با قیمتی بسیار مناسب آن‌را به فرد دیگری می‌فروشم و به عنوان واسطه بین خریدار و فروشنده سود کمی هم برای خودم برمی‌دارم. البته یک شرط هم دارد که لباس‌ها کاملاً تمیز و شسته شده باشند.

دلم نمی‌آید ردشان کنم

نغمه و پریسا دو دختر دهه هشتادی هستند که صدای خنده‌هایشان کافه‌تریای وسط پاساژ را پر کرده است. کنار پاهایشان روی زمین ساک‌های خرید به چشم می‌خورند. اجازه می‌گیرم تا با آن‌ها درباره خریدهایشان صحبت کنم.

معمولاً هر چند وقت یک بار خرید می‌کنید؟ نغمه می‌گوید: معمولاً اول هر فصل. اما اگر پولمان زیاد بیاید برای تنوع هم گاهی خرید می‌کنیم. وضعیت کم‌دلباس‌هایتان چطور است؟ پریسا با خنده جواب می‌دهد: دارد می‌ترکد! تازه همیشه قبل از عید کلی لباس و کیف و کفش رد می‌کنم و می‌دهم به این و آن، اما انگار هیچ وقت قرار نیست مرتب و خالی شود.

نغمه اضافه می‌کند: البته من بعضی لباس‌ها را دارم که خیلی هم کم پوشیده و دیگر هم نپوشیده‌ام، اما آن قدر گران خریدمشان و نو هستند که دلم نمی‌آید به کسی بدهم؛ یک بخشی از شلوغی کم‌دلم‌من مال این لباس‌هاست.

مهری و مهرناز دو خواهر دهه شصتی هستند که شیطنت بچه‌هایشان گاهی باعث می‌شود سرها به سمتشان برگردد. از آن‌ها می‌خواهم تا گپ و گفتی درباره خرید کردن داشته باشند. قبول می‌کنند. مهرناز بچه‌ها را به پارک کنار پاساژ می‌برد تا من سؤالاتم را از مهری بپرسم.

معمولاً هر چند وقت یک بار خرید می‌کنید؟

خرید کردن ما معمولاً زمان مشخصی ندارد. گاهی دست بچه‌ها را می‌گیریم و به خرید می‌آییم؛ چون بچه‌ها زود بزرگ می‌شوند و سایز عوض می‌کنند. برایشان هر وقت نیاز باشد خرید می‌کنیم. **با لباس‌هایی که بچه‌ها کمتر پوشیده‌اند چه می‌کنید؟**

بعضی‌ها را می‌دهیم به خیریه، اما مثلاً گاهی پیش می‌آید که به عنوان مادر یک لباس چشم‌م‌رامی بگیرد و می‌خرم، اما یا فصلش نیست یا سایز بچه عوض می‌شود و دیگر مناسب نیست. برای همین اصلاً دلم نمی‌آید ردشان کنم. الان زیر تخت بچه‌ها پر از این جور لباس‌هاست که جای زیادی را هم اشغال کرده‌اند.

